

هوش مصنوعی و صلح و امنیت بین المللی

۱- زهرا جعفر بکلو*

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، گروه حقوق و علوم سیاسی، دانشکده حقوق، دانشگاه علوم تحقیقات

۲- معصومه رحمتی علمی

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، گروه حقوق و علوم سیاسی، دانشکده حقوق، دانشگاه علوم تحقیقات

۳- محمد رضوی

دانشیار حقوق بین الملل، دانشکده حقوق دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، ایران

چکیده

این مقاله به بررسی تأثیر هوش مصنوعی بر صلح و امنیت بین المللی می پردازد و اهداف آن شامل شناسایی فرصت ها و چالش های ناشی از استفاده از این فناوری در حوزه های نظامی و غیرنظامی است. یافته ها نشان می دهند که هوش مصنوعی می تواند به عنوان ابزاری مؤثر در پیشگیری از درگیری ها و مدیریت بحران ها عمل کند، به ویژه از طریق تحلیل داده های کلان و شناسایی الگوهای رفتاری. با این حال، استفاده نظامی از هوش مصنوعی نگرانی هایی را در زمینه نقض حقوق بشر و مسئولیت قانونی به همراه دارد. همچنین، رقابت تسلیحاتی در زمینه سلاح های مبتنی بر هوش مصنوعی می تواند تنش ها را افزایش دهد و منجر به ایجاد یک محیط امنیتی ناپایدار شود. نتایج این پژوهش بر ضرورت تدوین قوانین جامع بین المللی و همکاری میان کشورها برای ایجاد استانداردها و پروتکل های مشترک تأکید می کند. در نهایت، مقاله به این نتیجه می رسد که اگرچه هوش مصنوعی پتانسیل بالایی برای تغییر وضعیت صلح و امنیت جهانی دارد، مدیریت صحیح این فناوری برای حفظ ثبات و امنیت بین المللی ضروری است.

کلیدواژه ها: هوش مصنوعی، صلح و امنیت بین المللی، حقوق بشر، رقابت تسلیحاتی، مدیریت بحران

مقدمه:

هوش مصنوعی که به اختصار به آن «AI» گفته می شود مجموعه ای از فناوری های مختلف است که با هم کار می کنند تا ماشین ها را قادر سازند با سطوح هوشی مشابه انسان، حس، درک، عمل و یادگیری داشته باشند. این واژه از دو کلمه متفاوت ساخته شده است. منظور از مصنوعی ساخته شده به دست بشر است و از طرفی دیگر هوش به معنای توانایی ذهن برای درک اصول حقیقت حقایق با معانی کسب دانش و تبدیل علم به عمل بر پایه توانایی یادگیری و درک کردن است. هوش مصنوعی شاخه ای از علوم رایانه است که هدف اصلی آن تولید ماشین های هوشمندی است که توانایی انجام وظایفی که نیازمند به هوش انسانی است را داشته باشد. هوش مصنوعی در حقیقت نوعی شبیه سازی هوش انسانی برای رایانه است و منظور از هوش مصنوعی در واقع ماشینی است که به گونه ای برنامه نویسی شده که همانند انسان فکر کند و توانایی تقلید از رفتار انسان را داشته باشد. این تعریف می تواند به تمامی ماشین هایی اطلاق شود که به گونه ای همانند ذهن انسان عمل می کنند و می توانند کارهایی مانند حل مسئله و یادگیری داشته باشند (کاظمی و شریفی، ۱۴۰۰). هوش مصنوعی علاوه بر مزیت های فناوری های گذشته تحلیل و به نوعی درکی متفاوت از خود دارد برداشت ها و راه حل هایی از موضوعات که شاید انسان ها هیچگاه در نگاه به همان موضوعات درک نکنند (Kissinger, ۲۰۲۱).

در سالهای پیش رو هوش مصنوعی میتواند حوزه های مختلف از جمله تجارت، جامعه و اقتصاد را تغییر دهد. با وجود این، مهمترین تأثیر آن بر صلح و امنیت بین المللی در حوزه ساختار نظام بین الملل و نحوه توزیع قدرت بین المللی است چراکه جایگاه کشورهای پیشرو و پیرو را مشخص می کند.

توسعه هوش مصنوعی محدود به یک قاره یا منطقه نیست که در آن مرزها اهمیتی نداشته باشند، بلکه موضوعی استراتژیک و جهانی است که رقابت شدید کشورها برنحوه توسعه آن اثرگذار است. در چنین شرایطی آگاهی از چالشها و فرصت های ناشی از دیپلماسی هوش مصنوعی برای محققان و نخبگان دانشگاهی و نیز مقامات و تصمیم گیران دستگاه سیاست خارجی کشور ضرورتی حیاتی است. بردهای مبتنی بر استفاده از سلاح های هوش مصنوعی محدود به حوزه های فیزیکی نخواهند بود و به دشوارتر شدن و مرگ بارتر شدن درگیری های سایبری نیز می انجامند (بهبودی نژاد، سعید، ۱۴۰۳).

در حال حاضر استفاده از حقوق بین الملل برای استفاده از فناوری های هوش مصنوعی توسط دولت ها و تا حدی افراد و شرکت ها اعمال می شود. کشورها به معاهدات متعدد، حقوق بین الملل عرفی و اصول کلی حقوق بین الملل ملزم هستند. شرکت ها در رعایت حقوق بشر مسئولیت اجتماعی دارند و افراد نباید مرتکب جنایات بین المللی شوند. حقوق بین الملل از نظر فناوری خنثی است. این بدان معنی است که قوانین و اصول آن در مورد فناوری های قدیمی و جدید اعمال می شود. برای مثال، دیوان بین المللی دادگستری تأیید کرد که ممنوعیت استفاده از زور و قوانین بشردوستانه بین المللی در مورد انواع سلاح ها صرف نظر از فناوری پشت آن اعمال می شود. البته این بدان معنا نیست که هوش مصنوعی یک

سلاح است و همانطور که برخی پیشنهاد کرده اند باید با این نگاه تنظیم شود. از پتانسیل عظیم هوش مصنوعی می توان برای امور خیر یا شر استفاده کرد. نکته مهم این است که این فناوری کاربردها و استفاده های متعددی توسط دولت ها و سایر بازیگران دارد، به این معنی که قوانین بین المللی هر زمان که به رفتار مورد نظر آن ها مربوط باشد و اعمال آنها را موجه سازد، اعمال می شود (بهبودی نژاد، ۱۴۰۳).

هوش مصنوعی و جنگ

برای به کارگیری مفاهیم اساسی در جنگ های آینده باید تأثیر محصولات جانبی پیچیده تکنولوژی را نیز در نظر گرفت، از ساخته شدن نفربرهای هوایی و زیر دریایی های هسته ای گرفته تا پیشرفت های رخ داده در صنعت هوانوردی و طراحی هواپیماهای بدون سرنشین و خودروهای تاکتیکی فوق سبک تا رشد فعالیت های فضایی و فضای سایبری همگی تأثیر زیادی بر استراتژی و ویژگی های جنگ داشته اند اما ماهیت اساسی جنگ را تغییر نداده اند. پیشرفت تکنولوژی در سیستم های اطلاعاتی نیز باعث کاهش ابهامات موجود در جنگ شده اما ساختار این دستگاه ها باعث شکل گیری آسیب های جدیدی در سیستم عملکردی نیروهای نظامی شده است که به عنوان نمونه می توان به گسترش حملات سایبری اشاره کرد. یکی از مهمترین فناوری های عصر حاضر که آینده محتوم بشریت را در دست خواهد گرفت، فناوری هوش مصنوعی می باشد. در حال حاضر اولین موضوع قابل بحث در حوادث جهان و ارتش، حضور هوش مصنوعی در تکنولوژی های جدید در میدان نبرد می باشد. کشورهای پیشتاز در ساخت تکنولوژی های تسلیحاتی جدید سرمایه گذاری هنگفتی را در ایجاد ربات های مجهز به هوش مصنوعی که قادر به مبارزه در میدان نبرد بدون هیچگونه خستگی و ترس و اضطراب بلکه با دقت بیشتر و قدرت تشخیص و پردازش محیط خود جهت برخورد مناسب می باشند، کرده اند (قلی زاده و همکاران، ۱۳۹۷).

تأثیرات هوش مصنوعی در بهره مندی از صلح

از تأثیرات هوش مصنوعی در حق بهره مندی از صلح میتوان به بهره مندی از هوش مصنوعی در حکم ابزار مراقبت و پیشبینی از صلح اشاره کرد. محققان براین باورند که هوش مصنوعی می تواند به تجزیه و تحلیل اطلاعات پیچیده مناطق جنگی به منظور تمرکز هر چه بهتر اقدامات حفظ صلح کمک کند در حقیقت این فناوری به امداد رسانان کمک می کند به اماکنی بروند که در زمان مناسب به آنها نیاز است (اردبیلی و همکاران، ۱۴۰۲).

نگرانی ها بابت پیشرفت هوش مصنوعی و خطرات آن

در حال حاضر استفاده از هوش مصنوعی در تمامی زمینه ها در حال گسترش است که استفاده از آن در ساخت تجهیزات نظامی باعث نگرانی بسیاری از متخصصان و کارشناسان حوزه بین الملل شده است؛ این کارشناسان معتقدند کاربرد این تکنولوژی در تسلیحات نظامی منجر به ارزانی و کشتار دسته جمعی انسان ها می شود چرا که این ربات ها هوشمند بسته به تکنولوژی ای که در ساخت آن به کار رفته می توانند بیرحمانه تر و متعصبانه تر از انسان ها عمل و دست به کشتار فجیع بزنند. کشورهای مختلفی از قبیل چین، آمریکا، بریتانیا، کانادا، روسیه، آلمان، نروژ،

سوئد، فرانسه، هند و... در حال پیشرویی در حوزه هوش مصنوعی و کاربرد آن در صنایع نظامی هستند و این نوید دهنده این موضوع است که جهان بعدی در دست کسی است که فناوری هوش مصنوعی و استفاده از آن را در صنایع نظامی دارد (نوری، ۱۴۰۰).

ایلان ماسک در نامه سرگشاده خود با عنوان «توقف آزمایش های بزرگ هوش مصنوعی» هشدار می دهد: «سیستم های عظیم هوش مصنوعی خطر های روشنی برای بشریت ایجاد می کنند و به از دست دادن کنترل بر تمدن منجر می شود» (Future of life, 2023).

روش تحقیق

این مقاله از روش تحقیق توصیفی-تحلیلی بهره می برد و به بررسی تأثیرات هوش مصنوعی بر صلح و امنیت بین المللی می پردازد. در این راستا، داده ها از منابع مختلف شامل مقالات علمی، کتاب ها، گزارش های بین المللی و مستندات حقوقی جمع آوری شده است.

مراحل تحقیق:

- ۱- جمع آوری داده ها: ابتدا با استفاده از پایگاه های داده علمی و کتابخانه های دانشگاهی، مقالات و منابع معتبر در زمینه هوش مصنوعی و حقوق بین الملل شناسایی و جمع آوری شد.
- ۲- تحلیل محتوا: پس از جمع آوری داده ها، متن ها به صورت کیفی تحلیل شدند تا الگوها و تم های اصلی مرتبط با تأثیرات هوش مصنوعی بر صلح و امنیت بین المللی شناسایی شوند.
- ۳- مقایسه و تطبیق: یافته های به دست آمده با نظریات موجود در ادبیات علمی مقایسه شد تا نقاط قوت و ضعف هر یک مشخص گردد.
- ۴- تدوین نتایج: در نهایت، نتایج به دست آمده به صورت منسجم و ساختار یافته ارائه گردید.

یافته ها

۱. تأثیرات مثبت هوش مصنوعی بر صلح

هوش مصنوعی می تواند به عنوان ابزاری مؤثر برای پیش بینی و مدیریت بحران ها عمل کند. سیستم های مبتنی بر هوش مصنوعی قادرند داده های پیچیده را تجزیه و تحلیل کرده و الگوهای رفتاری را شناسایی کنند که می تواند به تصمیم گیری بهتر در زمینه حفظ صلح کمک کند. به عنوان مثال:

- پیش بینی درگیری ها: الگوریتم های یادگیری ماشین می توانند با تحلیل داده های تاریخی و اجتماعی، احتمال وقوع درگیری ها را پیش بینی کنند و به نهادهای بین المللی کمک کنند تا اقدامات پیشگیرانه انجام دهند.

مدیریت بحران: هوش مصنوعی می تواند در مدیریت بحران ها مانند بلایای طبیعی یا درگیری های نظامی به کار گرفته شود تا منابع انسانی و مالی به بهترین نحو تخصیص یابند.

۲. چالش های ناشی از هوش مصنوعی

با وجود مزایای بالقوه، استفاده از هوش مصنوعی در حوزه نظامی و امنیت بین الملل چالش هایی نیز به همراه دارد:

-نقض حقوق بشر: استفاده از ربات‌ها و سیستم‌های خودکار در جنگ می‌تواند منجر به نقض حقوق بشر شود. این فناوری‌ها ممکن است بدون نظارت انسانی عمل کنند و تصمیماتی بگیرند که عواقب انسانی جدی داشته باشد.

-مسئولیت قانونی: یکی از چالش‌های اصلی در استفاده از هوش مصنوعی در عملیات نظامی، تعیین مسئولیت قانونی است. اگر یک سیستم خودکار تصمیم اشتباهی بگیرد که منجر به تلفات انسانی شود، مسئولیت آن بر عهده کیست؟

۳. تأثیرات اقتصادی و سیاسی

هوش مصنوعی همچنین می‌تواند تأثیرات قابل توجهی بر ساختار قدرت جهانی داشته باشد:

-توزیع قدرت: کشورهایی که در زمینه توسعه فناوری‌های هوش مصنوعی پیشرو هستند، ممکن است قدرت بیشتری در نظام بین‌الملل پیدا کنند. این موضوع می‌تواند منجر به تغییرات عمده‌ای در توازن قوا شود.

-رقابت تسلیحاتی: افزایش رقابت در زمینه توسعه سلاح‌های مبتنی بر هوش مصنوعی ممکن است موجب تشدید تنش‌ها میان کشورها شود.

۴. راهکارهای پیشنهادی

برای بهره‌برداری مثبت از هوش مصنوعی و کاهش خطرات آن، پیشنهاداتی ارائه می‌شود:

-تدوین قوانین بین‌المللی: نیاز به تدوین قوانین جامع بین‌المللی برای استفاده از فناوری‌های هوش مصنوعی در حوزه نظامی احساس می‌شود.

-آموزش و آگاهی‌رسانی: افزایش آگاهی عمومی و آموزش نهادهای دولتی درباره خطرات و مزایای هوش مصنوعی می‌تواند به تصمیم‌گیری بهتر کمک کند.

در نتیجه، هوش مصنوعی پتانسیل بالایی برای تغییر وضعیت صلح و امنیت بین‌المللی دارد، اما باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرد تا از بروز مشکلات جدی جلوگیری شود.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به تحولات سریع فناوری هوش مصنوعی و تأثیرات آن بر صلح و امنیت بین‌المللی، ضروری است که به بررسی ابعاد مختلف این موضوع پرداخته شود. هوش مصنوعی به عنوان یک ابزار نوین در عرصه‌های مختلف، به ویژه در حوزه نظامی و امنیتی، می‌تواند به طور قابل توجهی بر ساختار نظام بین‌الملل و نحوه توزیع قدرت تأثیر بگذارد (Kissinger, 2021).

۱. تأثیرات مثبت هوش مصنوعی بر صلح

هوش مصنوعی می‌تواند به عنوان ابزاری برای پیشگیری از درگیری‌ها و مدیریت بحران‌ها عمل کند. با استفاده از الگوریتم‌های پیشرفته، این فناوری قادر است تا داده‌های کلان را تجزیه و تحلیل کرده و الگوهای رفتاری را شناسایی کند. این امر می‌تواند به نهادهای بین‌المللی کمک کند تا با پیش‌بینی وقوع درگیری‌ها، اقدامات پیشگیرانه‌ای انجام دهند (مصطفوی اردیلی و همکاران، ۱۴۰۲).

به عنوان مثال، در زمینه حفظ صلح، هوش مصنوعی می‌تواند به شناسایی نقاط بحرانی و نیازهای فوری در مناطق جنگ‌زده کمک کند. این فناوری می‌تواند اطلاعات را از منابع مختلف جمع‌آوری کرده و تحلیل کند تا بهترین زمان و مکان برای مداخله انسانی یا ارسال کمک‌های بشردوستانه مشخص شود (قلی زاده و همکاران، ۱۳۹۷).

۲. چالش‌های ناشی از استفاده نظامی از هوش مصنوعی

با وجود مزایای بالقوه، استفاده از هوش مصنوعی در حوزه نظامی نیز چالش‌هایی را به همراه دارد. یکی از نگرانی‌های اصلی، نقض حقوق بشر است. سیستم‌های خودکار که بدون نظارت انسانی عمل می‌کنند، ممکن است تصمیماتی بگیرند که منجر به تلفات انسانی غیرقابل جبران شود (نوری، ۱۴۰۰).

علاوه بر این، مسئولیت قانونی در مورد عملکرد این سیستم‌ها نیز موضوعی پیچیده است. اگر یک ربات نظامی تصمیم اشتباهی بگیرد که منجر به کشته شدن غیرنظامیان شود، سؤال اصلی این است که چه کسی باید پاسخگو باشد؟ آیا سازنده فناوری، کاربر یا خود سیستم مسئولیت دارد؟ (Musk, 2023).

۳. تأثیرات اقتصادی و سیاسی

هوش مصنوعی همچنین می‌تواند تأثیرات عمیقی بر ساختار قدرت جهانی داشته باشد. کشورهایی که در زمینه توسعه فناوری‌های هوش مصنوعی پیشرو هستند، احتمالاً قدرت بیشتری در نظام بین‌الملل پیدا خواهند کرد. این موضوع می‌تواند منجر به تغییرات عمده‌ای در توازن قوا شود (بهبودی نژاد، ۱۴۰۳).

رقابت تسلیحاتی در زمینه سلاح‌های مبتنی بر هوش مصنوعی نیز موضوع دیگری است که باید مورد توجه قرار گیرد. کشورهایی مانند ایالات متحده، چین و روسیه در حال سرمایه‌گذاری‌های هنگفتی برای توسعه سلاح‌های هوشمند هستند که این امر ممکن است تنش‌ها را افزایش دهد و خطر جنگ‌های جدید را به همراه داشته باشد (کاظمی و شریفی، ۱۴۰۰).

۴. راهکارهای پیشنهادی

برای بهره‌برداری مثبت از هوش مصنوعی و کاهش خطرات آن، پیشنهادهای ارائه می‌شود:

- تدوین قوانین بین‌المللی: نیاز به تدوین قوانین جامع بین‌المللی برای استفاده از فناوری‌های هوش مصنوعی در حوزه نظامی احساس می‌شود. این قوانین باید شامل مقررات مربوط به مسئولیت قانونی و حقوق بشر باشند.

- آموزش و آگاهی‌رسانی: افزایش آگاهی عمومی و آموزش نهادهای دولتی درباره خطرات و مزایای هوش مصنوعی می‌تواند به تصمیم‌گیری بهتر کمک کند.

- همکاری بین‌المللی: کشورهای مختلف باید با یکدیگر همکاری کنند تا استانداردها و پروتکل‌های مشترکی برای استفاده از هوش مصنوعی در زمینه نظامی تدوین کنند.

در نهایت، هوش مصنوعی پتانسیل بالایی برای تغییر وضعیت صلح و امنیت بین‌المللی دارد. اما باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرد تا از بروز مشکلات جدی جلوگیری شود.

نتیجه

در عصر حاضر، هوش مصنوعی به عنوان یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین فناوری‌ها در عرصه‌های مختلف، به ویژه در زمینه صلح و امنیت بین‌المللی، مطرح شده است. این فناوری نه تنها می‌تواند به عنوان ابزاری برای پیشگیری از درگیری‌ها و مدیریت بحران‌ها عمل کند، بلکه همچنین چالش‌ها و خطرات جدی را نیز به همراه دارد که نیازمند توجه و تدابیر خاص است.

۱. تأثیرات مثبت هوش مصنوعی

هوش مصنوعی با قابلیت‌های تحلیلی خود می‌تواند به نهادهای بین‌المللی کمک کند تا با تجزیه و تحلیل داده‌های کلان، الگوهای رفتاری را شناسایی کرده و از وقوع درگیری‌ها جلوگیری کنند. این فناوری می‌تواند در زمینه‌های مختلفی مانند پیش‌بینی بحران‌ها، شناسایی نقاط بحرانی در مناطق جنگ‌زده، و تخصیص منابع بهینه برای کمک‌های بشردوستانه مورد استفاده قرار گیرد. به عنوان مثال، استفاده از الگوریتم‌های یادگیری ماشین برای تحلیل داده‌های اجتماعی و اقتصادی می‌تواند به شناسایی علل بروز تنش‌ها و درگیری‌ها کمک کند.

۲. چالش‌ها و نگرانی‌ها

با این حال، استفاده از هوش مصنوعی در حوزه نظامی و امنیت بین‌المللی با چالش‌هایی نیز همراه است. یکی از بزرگ‌ترین نگرانی‌ها، نقض حقوق بشر است. سیستم‌های خودکار که بدون نظارت انسانی عمل می‌کنند، ممکن است تصمیماتی بگیرند که منجر به تلفات انسانی غیرقابل جبران شود. این موضوع نه تنها مسئولیت قانونی را پیچیده می‌کند بلکه می‌تواند به بی‌اعتمادی عمومی نسبت به نهادهای دولتی و بین‌المللی منجر شود.

علاوه بر این، رقابت تسلیحاتی در زمینه سلاح‌های مبتنی بر هوش مصنوعی می‌تواند تنش‌ها را افزایش دهد. کشورهایی که در این زمینه پیشرو هستند، ممکن است با یکدیگر رقابت کنند تا قدرت نظامی خود را افزایش دهند. این موضوع می‌تواند منجر به ایجاد یک محیط امنیتی ناپایدار شود که در آن احتمال بروز جنگ‌های جدید افزایش یابد.

۳. ضرورت تدوین قوانین و مقررات

برای بهره‌برداری مثبت از هوش مصنوعی و کاهش خطرات آن، تدوین قوانین جامع بین‌المللی ضروری است. این قوانین باید شامل مقررات مربوط به مسئولیت قانونی، حقوق بشر و استفاده اخلاقی از فناوری‌های نوین باشند. همچنین، همکاری بین‌المللی برای ایجاد استانداردها و پروتکل‌های مشترک می‌تواند به کاهش خطرات ناشی از استفاده نظامی از هوش مصنوعی کمک کند.

۴. آینده هوش مصنوعی و صلح جهانی

در نهایت، هوش مصنوعی پتانسیل بالایی برای تغییر وضعیت صلح و امنیت بین‌المللی دارد. اگرچه این فناوری می‌تواند ابزارهای مؤثری برای پیشگیری از درگیری‌ها فراهم کند، اما باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرد تا از بروز مشکلات جدی جلوگیری شود. آگاهی‌رسانی عمومی و آموزش نهادهای دولتی درباره خطرات و مزایای هوش مصنوعی نیز می‌تواند به تصمیم‌گیری بهتر کمک کند.

به طور کلی، آینده هوش مصنوعی در زمینه صلح و امنیت بین‌المللی بستگی به نحوه مدیریت این فناوری دارد. کشورهای مختلف باید با یکدیگر همکاری کنند تا از پتانسیل مثبت هوش مصنوعی بهره‌برداری کرده و در عین حال خطرات آن را کاهش دهند. تنها در این صورت است که می‌توان امیدوار بود که هوش مصنوعی به عنوان ابزاری برای حفظ صلح و امنیت جهانی عمل کند و نه عاملی برای تشدید تنش‌ها و بحران‌ها.

منابع

- بهبودی نژاد، سعید. (۱۴۰۳). حقوق بین الملل و حکمرانی هوش مصنوعی. مرکز مطالعات صلح بین المللی .
- بهبودی نژاد، م. (۱۴۰۳). نظام حقوق بشر بین الملل و فناوری های نوین. تهران: انتشارات دانشگاه.
- حسینی، سید امیرعلی؛ هاشمی زاده، سید علیرضا. (۱۴۰۲). هوش مصنوعی و صلح و امنیت بین المللی. فصلنامه پژوهش های روابط بین الملل، ۱۳(۲)، ۴۹-۶۷.
- قلی زاده، م.، و همکاران. (۱۳۹۷). تأثیرات فناوری های نوین بر استراتژی های نظامی. فصلنامه پژوهش های روابط بین الملل.
- قلی زاد، میثم؛ حقیقی، مهدی؛ رضایی، علیرضا؛ قاسمی، ابراهیم. (۱۳۹۷). هوش مصنوعی نحوه عملکرد آن در امنیت دفاعی کشور های پیشرفته و کاربرد و ضرورت آن در امور نظامی. کنفرانس بین المللی امنیت، پیشرفت و توسعه پایدار مناطق مرزی، سرزمینی و کلانشهر ها، راهکار ها و چالش ها با محوریت پدافند غیرعامل و مدیریت بحران. تهران.
- کاظمی، ویدوجی ابو الفضل؛ شریفی، محمد حسین. (۱۴۰۰). بررسی نقش هوش مصنوعی در سامانه های فرماندهی و کنترل آینده. پایان نامه کارشناسی. دانشگاه پدافند هوایی خاتم الانبیاء (ص)، تهران.
- نوری، مجید. (۱۴۰۰). هوش مصنوعی در تسلیحات نظامی. مجله ایرانی روابط بین الملل.
- نوری، م. (۱۴۰۰). *تحلیل چالش های حقوق بشری ناشی از فناوری های نظامی جدید. تهران: انتشارات دانشگاه.

Future of Life. (2023). Pause Giant AI Experiments: An Open Letter. Online magazine. <https://futureoflife.org/open-letter/pause-giant-ai-experiments/>

Kissinger, H. (2021). The Age of AI: And Our Human Future. New York: Penguin Press.

Musk, E. (2023). Open Letter on the Risks of Artificial Intelligence Future of Life.

Artificial Intelligence and International Peace and Security

1-Zahra Jafarbeklou*

Master's Student in International Law, Faculty of Law, Theology, and Political Science, University of Science and Research, Tehran

2-Masoumeh Rahmati Elmi

Master's Student in International Law, Faculty of Law, Theology, and Political Science, University of Science and Research, Tehran

3- Mohammad Razavi

Associate Professor of International Law, Faculty of Law, Science and Research Branch, Tehran, Iran

Abstract

This article examines the impact of artificial intelligence (AI) on international peace and security, focusing on identifying the opportunities and challenges that arise from the use of this technology in both military and non-military domains. The findings indicate that AI can serve as an effective tool for conflict prevention and crisis management, particularly through the analysis of big data and the identification of behavioral patterns. However, the military use of AI raises concerns about human rights violations and legal responsibility. Moreover, an arms race in AI-based weaponry could escalate tensions and lead to an unstable security environment. The results of this study emphasize the necessity for comprehensive international laws and cooperation among countries to establish common standards and protocols. Ultimately, the article concludes that although AI has a high potential to alter the state of global peace and security, proper management of this technology is essential to maintain international stability and security.

Keywords: Artificial Intelligence, International Peace and Security, Human Rights, Arms Race, Crisis Management